

Van tijdbom naar tijdbank

We zitten op een monetaire tijdbom van het soort dat in de afgelopen 1000 jaren al herhaalde malen werd uitgevonden en telkens weer het einde van een civilisatie veroorzaakte.

Het lijkt er op dat de cyclus van het ontdekken van deze vals geld truc en het gebruik ervan om rijkdommen van arm naar rijk te pompen net zo natuurlijk is als een vulkaanuitbarsting.

Zoals Voltaire al zei, de waarde van alle (ongedekte) papiergeld wordt uiteindelijk gelijk aan de waarde van papier.

Laat daar in ieder geval geen misverstand over bestaan, onze euro is vals.

Het enige verschil met erkend vals geld is dat onze euro eh..., nu ja, door de overheid niet vals wordt genoemd omdat de overheid in collusie handelt met de valsemunters, de banksters.

In een normaal functionerende democratie heet zoiets volksverraad, dus bij ons niet.

Geld is pas echt geld als het een positieve waarde vertegenwoordigt.

Dat kan goud of iets anders kostbaars zijn. Maar nu is uitgevonden hoe men eenvoudig alle bestaande en zelfs nog niet bestaande elementen en zelfs diamanten kan maken met magnetische technologie, dus hoe men kan materialiseren ofwel scheppen, blijft er in feite nog maar één kostbaar element over dat altijd als gelddekking zal kunnen blijven functioneren.

En dat is tijd!

Tijd kreeg iedereen in beperkte mate mee. Je kunt er door verstandig leven iets bij verdienen maar daar houdt het dan ook mee op.

In de USA is al een rekeneenheid voor tijd ingevoerd, de time dollar.

Ook in andere landen bestaat het al in een of andere vorm.

In een werkelijk gezonde samenleving, dat is een samenleving waar in ieder geval geen kunstmatige schaarste wordt opgelegd zoals bij ons het geval is, is tijd eigenlijk de enige echte rekeneenheid.

Hoeveel werk wil men doen om een tegoed in tijd op zijn rekening bij de tijdbank bijgeschreven te krijgen?

Ook hier is het een kwestie van vraag en aanbod.

Leuk en gezond werk levert minder op dan zwaar en ongezond werk.

Men kan inschrijven.

Zeg een bepaalde klus kan men in 100 uur klaren.

Dat kan zijn een onderzoeksproject, een schoonmaak klus, sociale dienstverlening, productiewerk, administratie etc.

Dan kan het zijn dat de goedkoopste aanbieder van (arbeids)tijd de klus zo graag wil doen dat hij/zij ver onder de prijs aanbiedt het te gaan doen. Het laagste bod is dan bijvoorbeeld 80 uur. En als het dan niet meezit doe je er meer dan 100 uur over. Pech gehad.

Het kan ook zijn dat iemand zoveel expertise heeft dat hij onder de prijs gaat zitten en er zelfs nóg minder tijd aan besteedt. Dat is dan zijn/haar winst.

Ongewild werk zal alleen hogere biedingen opleveren. Voor 100 uur is de laagste inschrijving dan bijvoorbeeld 110 uur of zelfs 200 uur.

De uitschrijver van een project, de aanvrager van zorg etc. behouden de vrijheid om aanbieders te waarderen op grond van prestaties uit het verleden

Net als bij ons bancaire nepgeld kent tijdgeld dus incentives om vakbekwaamheid te verkrijgen, om hard te werken etc.

Zo kan men dan tijd sparen bij de tijdbank en daar zelfs vliegtickets voor kopen.

Uhh, pardon, ik praat nog steeds over vliegtickets en guldens.

Guldens mag hopelijk straks weer, maar vliegtickets moet ufo-tickets zijn natuurlijk.

Die dingen zijn weliswaar spotgoedkoop om te maken maar er zullen altijd mensen zijn die er nog niet een hebben.

En brandstof gebruiken ze niet, dus een ticket zal uiterst vriendelijk zijn geprijsd.

Het ding schoonmaken onderweg is misschien al voldoende!

Ik loop hier een beetje op de tijd vooruit, alhoewel dit technisch al mogelijk is, maar het is juist ons valse geldsysteem dat uitbuiting tot doel heeft en daarvoor kunstmatige schaarste nodig heeft dat toepassing van revolutionaire technologieën in de weg staat.

En hoe moet dat dan met grote kostbare projecten? Die zijn er niet.

Ze bestaan nú wel omdat er allerlei grote kostbare centralistische dingen nodig zijn om onze volkomen bij elkaar gelogen wereld in stand te houden.

Noem mij één kostbaar project en ik zal kunnen aantonen dat het onnodig is of haalbaar met een eerlijk geldsysteem. In ieder geval kan een eerlijk tijdgeldsysteem nooit een beperking zijn van onze vrije expressie, omdat binnen allerlei netwerken al het nodige kan worden gedaan en met andere netwerken kan worden samengewerkt en onderhandeld. Wat oneerlijk geld kan, kan eerlijk geld ook.

Tijd dus voor het opzetten van een tijdbank.

Nico Baas, November 2013